

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er helt med på, at det kan være svært at være ordfører og undervejs i ordførerrækken lige pludselig få nys om, at udenrigsministeren har sagt et eller andet et eller andet sted.

Derfor stillede jeg jo også mit spørgsmål, som jeg gjorde, til fru Elisabeth Arnold. Jeg spurgte ikke til udenrigsministerens udtalelser og kommentaren til dem.

Jeg spurgte: Vil Det Radikale Venstre under dagens debat tage afstand fra at datofastsætte en folkeafstemning omkring euroforbehold på nuværende tidspunkt?

Det er noget andet.

Og så må jeg sige også i relation til det her forslag til vedtagelse: Er der noget nyt i det her forslag? Kan der nævnes ét eksempel på en situation, hvor der kommer noget andet nyt ud af det end det, der gjorde i går? Er der bare ét eksempel?

Det dér med fordele og ulemper giver det regeringen en forpligtelse, som regeringen ikke har levet op til indtil i dag efter Det Radikale Venstres opfattelse?

Det er lidt vigtigt det her, for det handler om, om man bare skriver status quo efter radikal overbevisning, eller om man reelt pålægger regeringen en forpligtelse, som vi da meget gerne i Dansk Folkeparti vil være med til at pålægge regeringen, nemlig at være objektiv og fortælle om både fordele og ulemper ved at sløjfe forbeholdet eller ved at bevare det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen spurgte, hvordan vi kunne garantere, at der kom en nuanceret debat med den udtalelse, der er foretaget her.

Vi kan jo kun som Folketing gøre det, at vi med stort flertal kan opfordre regeringen til at belyse fordele og ulemper for Danmark. Der står udtrykkelig i vedtagelsen: »fordele og ulemper«, der står ikke »fordele«. Der står: »fordele og ulemper ved de forskellige former for tilknytning til eurosamarbejdet«. Det må da give regeringen en forpligtelse, som jeg mener den vil gøre klogt i at efterleve. Og jeg er helt sikker på, at det vil den også gøre.

Til hr. Thulesen Dahl, der spurgte, om der overhovedet var noget nyt i den her vedtagelse: Man kan jo sige, at det, der er nyt, er, at nu bliver euroen altså til noget. Og derfor er det meget passende, synes jeg, at Folketinget på det

her tidspunkt, tre uger før euroen bliver til noget, minder regeringen om, at nu er der altså noget at forholde sig til, noget at oplyse om, og man skal selvfølgelig bede regeringen om løbende at vurdere, hvordan dette samarbejde udvikler sig, til gavn for den debat, der skal foregå i den danske befolkning.

Og til sidst blot om udenrigsministerens udtalelse i dag: Der er mig bekendt ikke sat nogen dato fast for nogen folkeafstemning.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse er det vigtigste spørgsmål overhovedet, når vi ser på euroen, det politiske.

I virkeligheden er de politiske konsekvenser af euroen langt mere omfattende end de økonomiske. Alligevel har der været en tendens til, at det alene har været de økonomiske konsekvenser, som indtil nu er indgået i debatten.

Jeg vil ikke sige, at det alene er økonomiministerens skyld, men økonomiministeren har jo været en meget drivende kraft i debatten omkring euroen, og de skrifter, der udkommer fra Økonomiministeriet med jævne mellemrum om Danmarks forhold til euroen, er jo præget helt klart af det økonomiske.

Hvis vi ser på det politiske, hvad handler det så om? Det handler om, at man, hvis man træder ind i euroen, så fuldstændig underkaster sig en bestemt konservativ økonomisk model. Jeg er enig med dem, som karakteriserer euroens politik som en traktatfæstelse af konservativ økonomisk politik.

Det kan nok så mange socialdemokratiske regeringer ikke ændre på, så længe traktaten er skruet sammen, som den er, så længe det er centralbankdirektørerne i deres glashus i Frankfurt, som træffer beslutningerne, så længe de folkevalgte ikke har nogen indflydelse.

Og så er det helt afgørende og fundamentale spørgsmål, man må stille sig, hvis man skal diskutere, om Danmark burde tilslutte sig sådan en centralbank: Ønsker vi, at de mest afgørende og fundamentale beslutninger omkring vores økonomi og indretningen af vores samfund skal lægges over til en flok embedsmænd i et glashus i Frankfurt? Det er jo i virkeligheden kerne i diskussionen.

Det er jo ikke småting, der efterhånden bliver afgjort inden for ØMU'en. ØMU'en handler jo om, at den økonomiske politik – og det bliver også på lang sigt spørgsmålet om finanspolitik, arbejdsmarkedspolitik, skattepolitik osv. –